

Anne

Clouseau

Anne, als ik jou zie ben ik niet meer bij te sturen
Anne, die momenten zouden eeuwig moeten blijven duren

's Morgens vroeg, ik breng het ontbijt naar de kamer
Het is nog donker en jij ligt nog wat te slapen
Je ene been hangt uit het bed, je haren doorelkaar
En ik geef je een zoen op je neusje, maar je wordt het niet gewaar

Anne, als ik jou zie ben ik niet meer bij te sturen
Anne, die momenten zouden eeuwig moeten blijven duren

Je drinkt je koffie en begint zachtjes wat te praten
Je kan 't niet laten, want toch moet je even gapen
Maar het is zondag, dus hoeven we vandaag toch niets te doen
We duiken terug de lakens in en we vrijen tot het noon

Anne, als ik jou zie ben ik niet meer bij te sturen
Anne, die momenten zouden eeuwig moeten blijven duren

Je vleit je zachtjes tegen me aan, je hoofdje in m'n zij
En dan weet ik dat je van me houdt en dat maakt me blij

Anne, als ik jou zie ben ik niet meer bij te sturen
Anne, die momenten zouden eeuwig moeten blijven duren

Anne, als ik jou zie ben ik niet meer bij te sturen
Anne, die momenten zouden eeuwig moeten blijven duren

Anne, als ik jou zie ben ik niet meer bij te sturen
Anne, die momenten zouden eeuwig moeten blijven
Anne